

MI MLADI BORCI

POŠTINA PLAČANA V GOTOVINI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORNIA VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 29. JULIJA 1938.

ŠTEV. 46.

Poklonitev skupine jugoslovanskih mladeničev Njegova svetost podčrtava katoliško življenje in Katoliško akcijo

„Osservatore Romano“ od 18.—19. julija 1938 je prinesel pod tem naslovom sledeči uvodni članek:

Sv. oče je sprejel 76 parov novoporočencev, 120 članov društva za duhovne vaje za delavce iz Velletrijskega, ki jih je spremljal pomožni škof prevzvišeni gospod Rotolo; 40 članic Katoliške akcije iz Bologne in 35 mladev Katoliške akcije iz Ljubljane v spremstvu prevzvišenega škofa ljubljanskega msgr. Rožmana.

NOVOPOROČENCEM

Sv. oče je nagovoril zbrane in najprej izrekel svoja voščila novoporočenim parom, to je prav toliko novim družinam, ki bodo v kratkem dale novih državljanov državi in novih vernikov in molilcev Bogu.

DELAVCEM IZ VELLETRIJA

Za tem je sv. oče nagovoril romarje iz Velletrijskega, dvakrat pobožne, ne samo ker so kot romarji prišli v hišo Kristusovega namestnika, ampak tudi, ker prihajajo od svoje pobožne organizacije za duhovne vaje stanovitnosti. To je prekrasno delo: društvo za duhovne vaje pomeni mnogo, pomeni duše, ki ne samo da se poslužujejo te kraljice vseh pobožnih vaj, kar so ravno duhovne vaje, ampak se jih tudi poslužujejo v duhu stanovitnosti. Vrh tega so navzočni poborniki teh duhovnih vaj, odlikovanci, tisti, ki so za to delo posvečevanja doprinesli največ vztrajnosti, delavnosti in pobožne gorečnosti.

ČLANICAM KA IZ BOLOGNE

Potem je sv. oče nagovoril 40 romaric od mladinske Katoliške akcije iz Bologne. In ker se te niso naveličale ploskati in vzklikati: živijo, živijo, jih je sv. oče z nasmeškom prekinil rekoč, da če mu one ne bodo nehale voščiti toliko življenja, bi to pomenilo večno življenje: večnega življenja pa si on želi, kadar bo Bog hotel. Potem je nadaljeval

in poudaril, da so vsi navzoči dobro tolmačili njegovo misel, ko so brali v njegovem srcu dopadenje, s katerim sv. oče izreka ime Katoliške akcije; Katoliška akcija stoji na vrhuncu Njegovih misli in čustev, Katoliška akcija je punčica Njegovega očesa, kakor je to že večkrat povedal.

MLADCEM

Končno je sv. oče, obračajoč se k skupini mladeničev ljubljanske Katoliške akcije, podčrtal, kako se ta mala skupina, po številu najmanjša, vendarle sestavlja iz dragocenih enot, saj je to 35 mladeničev Katoliške akcije, ki prihajajo ne izpred vrat Rima ali iz kakega sosednega italijanskega mesta, ampak iz Ljubljane, pod vodstvom svojega pastirja, ki je naš predragi brat v škofovstvu in apostolstvu.

MALA SKUPINA

Malo jih je — to je treba povedati — pa so dobri, pa so odlično dobri. Zadošča navzočnost teh, ker ta že veliko pove: z njihovim škofom, tako gorečim za blagor duš, za slavo božjo. Že to veliko pomeni, da jih je njihov škof izbral za tovariše svoje romarske poti v Rim, ko prihaja, da obiše grobova apostolov in izpove namestniku Kristusovemu, rimskemu škofu, vso svojo pobožnost, vdanost in zvestobo. To mnogo pomeni. To je odlikovanje, čigar vso visoko vrednost sv. oče tako zelo ceni.

In on je zelo vesel, da mu ti ljubljenski sinovi s svojo navzočnostjo dajejo priliko, da v njih pozdravi, blagoslovi in objame vse tiste, vse in vsakega posebej, ki kakor oni posvečajo svoje mlade sile Katoliški akciji in to v svoji domovini, v tisti Jugoslaviji, v tisti pokrajini Ljubljane, v tisti deželi, kjer je Katoliška akcija sv. očetu tako zelo pri srcu, v deželi, kjer je on vedno tako živo želel, da bi Katoliško akcijo videl cveteti, cveteti, da bi prinašala vse sadove, *s katerimi jo obogatuje milost in dobrot božja vselej takrat, kadar je Katoliška akcija dobro začeta, dobro organizirana, dobro vodena in držana, kakor to zna Njegov in njihov dragi škof ljubljanski:*

Njegova svetost si prav živo želi, da bi se to, kar se dela v Ljubljani, delalo — in on že ve, da se dela — povsod po lepi in veliki deželi Jugoslaviji.

KATOLIŠKA AKCIJA... TAKO LEPA!

Predvsem je v resnici stvar sama na sebi tako lepa! Katoliška akcija, kar pomeni katoliško življenje, kajti kaj bi bila akcija brez življenja? Katoliška akcija mora biti katoliško življenje in tedaj se dobro vidi vsa važnost Katoliške akcije in to toliko bolj, ko je sv. očetu tako pri srcu. Katoliška akcija je vprašanje življenja, katoliškega življenja, in tako se prav lahko razume posebna važnost, ki jo Katoliška akcija ima v domovini teh dragih vernikov, v njihovi veliki državi, ki je sv. očetu tako draga. On pravi tako, ker oni vedo, da žal niso sami: so tam še drugi, ki pa niso vsi prijatelji katoliškega življenja.

ČESA SE BATI OD KATOLIŠKEGA ŽIVLJENJA?

Oni dobro vedo, da so v njihovi deželi, njihovi domovini tudi taki, in žal jih ni malo, ki niso prijatelji katoliškega življenja; ki ga ne pospešujejo; ki ga morda ne bi hoteli pospeševati:

ki gotovo ničesar ne store, da bi ga pospeševali, da bi mu pomagali do večjega razvoja, da bi mu dajali tisto pošteno, razumno in blagodejno pomoč, ki bi jo vsi zakoni, vse zakonodaje, vse državne oblasti in vlade morale dajati katoliškemu življenju. Česa se je prav zares treba bati od katoliškega življenja? Ni namreč katoliško življenje tisto, od katerega bi se bilo bati nevarnosti, ampak od komunizma, od boljševizma in od nečesa, kar je še hujše: gotovo pa ne od katoliškega življenja.

VASE VELIKO POSLANSTVO...

Tem svojim preljubljenim sinovom: njim in vsem tistim, ki kakor oni pripadajo Katoliški akciji in v njej sodelujejo, pravi sv. oče:

Vidite, to je vaše veliko poslanstvo, ki je posebno potrebno v deželi, kakor je vaša, kjer ima katoliško življenje, to je res, toliko dobrih in zvestih sledilcev, kjer pa tudi zadeva na toliko težav. Velika slava je, posvetiti svojo mladost in vrh tega posvetiti, kakor to hočete storiti, svojo mlado bodočnost zmagoslavju Jezusa Kristusa in razširjenju Kristusovega kraljestva v lastni domovini; velika slava in zasluženje, ker boste tako postavili svojo gorečnost v čast Jezusovo in boste tako svoji domovini, kolikor je to v vaših močeh, prinesli največji blagor, največji blagoslov, namreč blagor, da narod živi Kristusovo življenje in življenje Cerkve, in blagoslov, ki ga je Kristus namenil tistim, ki verujejo vanj, ki izpolnjujejo njegove zapovedi in ki so zvesti njegovemu božjemu kraljestvu.

*

Sv. oče je zaključil ta svoj nagovor blagoslavljajoč mladeniče, škofa, duhovnike, družine in njihovo veliko domovino; blagoslovil je enako tudi druge skupine.

Potem pa se je vrnil v svoje zasebne sobane med navdušenim vzklikanjem množice.

Ko smo romali v Rim

Po končani januarski duhovni obnovi Dijaške katoliške akcije nas je v teku pogovora prevzvišeni g. škof dr. Rožman povabil, naj ga ob priliki njegovega letošnjega uradnega potovanja v Rim spremlja skupina mladcev, da jih povede pred svetega očeta.

PRIPRAVE

Ko se je približal čas škofovega obiska v Rimu in s tem čas na-

šega romanja, je prevzel priprave za potovanje univ. docent g. dr. Ignacij Lenček. Polagoma se je nabralo 35 prijavi in 11. t. m. smo krenili na pot.

TRST

Prva, najkrajša postaja je bil Trst, kjer smo se ustavili za eno uro. Tu nas je doletela prva, pa tudi hvala Bogu edina večja smola. — Dognali so, da je naš re-

zervirani voz pokvarjen in nesposoben za nadaljno pot. Zato pa so nam dali na razpolago nekaj kupcev drugega razreda, v katerih smo spotoma prenočili.

FIRENCE

Nekaj jih je spalo, drugi ne, vsi pa smo bili ob prihodu v Firence enako zaspani.

V Firencah, kjer smo se ustavili za nekaj ur, smo se za nekaj časa poslovili od prevzvišenega, ki se je dotlej vozil z nami v istem vozu in je zdaj takoj nadaljeval svojo pot.

Trudnost pa nas je kmalu minila, čim so okrog nas v zgodnjih jutranjih urah počasi oživele ulice in čim so začele naše pozornost vzbujati značilne florentinske cerkve, krasne stare stavbe in druge zanimivosti. Pot nas je vodila najprej v cerkev Marijinega oznanjenja, kjer smo bili pri sv. maši in sv. obhajilu.

Nato pa smo imeli do dveh popoldne dovolj posla, da smo si ogledali stolnico, baziliko Sv. Križa, Gallerio Pitti...

Pa vsega ni mogoče tu naštet, saj so tovariši, ki so si beležili glavne znamenitosti, kar smo si jih ogledali v teku potovanja, popisali cele pole!

PRIHOD V RIM

Vroč poletni popoldan smo prebili zopet v vlaku. Če se ne bi vozili skozi tako lepe kraje — mimo starih trdnjav, mest na visokih skalah, slikovitih gričev in slavnega Trazimenskega jezera, bi nam spomin na te vroče ure, ko nam tudi žeja ni prizanašala, ne bil prav nič prijeten. Tako smo pa v zanimanju za stvari okoli nas pozabili na nevšečnosti poletne vožnje in kar hitro nam je potekel čas do Rima.

Tu nas je že pričakoval prevzvišeni z več slovenskimi znanci. Avtobusi, ki v glavnih rimskih prometnih žilah nadomeščajo

tramvaje, in ki smo jih napolnili do zadnjega kotička, so nas skozi dokaj ozke ulice, ki so nam zapirale razgled, skozi reke ljudi in vozov pripeljali do našega cilja.

PRED SV. PETROM

In ko smo izstopili pred kolonadami svetega Petra, se je pred nami odprl prvi veličastni prizor v Rimu, prizor, čigar vtisa nobena stavba in nobena umetnina ni več mogla v nas vzbuditi:

Pred nami ogromen trg s kolonadami ograjen, ob strani vodnjaka, v sredi starodavni obelisk in na koncu — cerkev, ki raste, raste v nesluteno veličino, čim bolj se bližajš...

V GOSTIŠČU SV. MARTE

Toda zdaj ni bilo časa za občudovanje. Morali smo zaviti mimo cerkve na pravo ozemlje vaticanske države, kjer nam je bilo pripravljeno stanovanje v gostišču sv. Marte. In če nam je danes spomin na pet dni, ki smo jih preživeli v Rimu, tako prijeten, gotovo ni zadnji vzrok - postrežba, ki smo je bili deležni v tem domu za romarje.

Tu smo tudi prišli v tesen stik z malimi italijanskimi tovariši, ki so bili sicer mlajši po letih, toda nam enaki v tem, da so se tudi oni postavili v službo Katoliški akciji in da so se tudi oni zbrali

v Rimu iz raznih krajev svoje domovine, da molijo na grobovih svetih apostolov in mučencev in se poklonijo svetemu očetu.

PO RIMU

Hitro nam je poteklo onih pet dni, ki smo jih redno začinjali s svetim obhajilom in sv. mašo in v katerih so se drug za drugim vrstili ogledi mesta in vaticanskih muzejev, avdiencia pri Kardinalu Pizzardu in ogled centrale KA, avdiencia pri svetem očetu in obisk rimske kampanje, Castel Gandolfa, Frascatija, pobožnost v katakombah in obiskovanje sedmih bazilik...

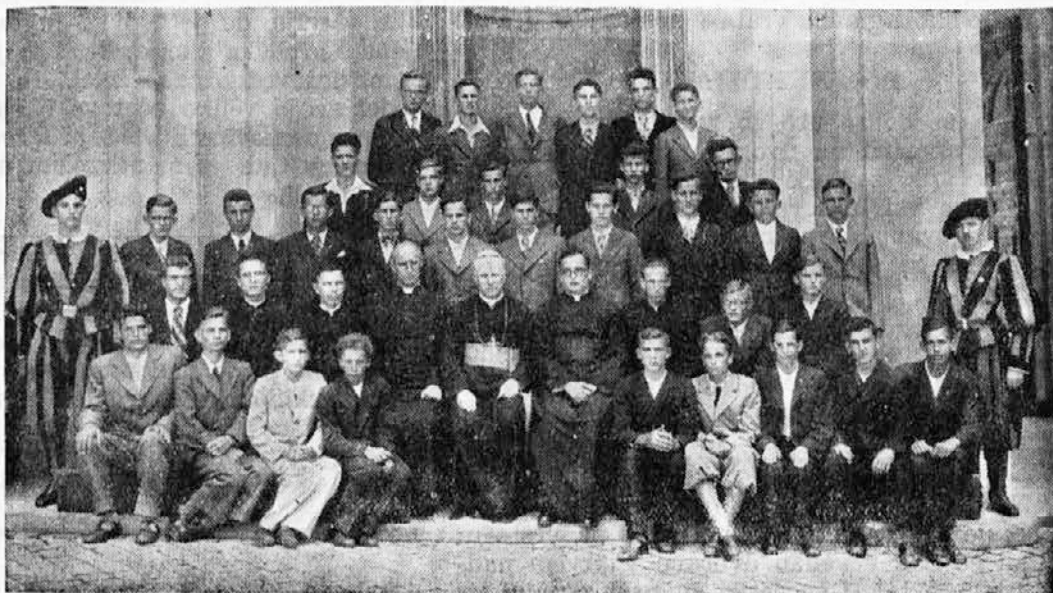
NAZAJ!

Obloženi s spominčki in poceni kupljenimi knjigami smo se v nedeljo zvečer spravili na pot. Zdaj smo se od Rima do Ljubljane vozili skupaj s prevzvišenim, ki nas je tudi v Rimu večkrat vodil pri ogledovanju mesta ter bil celo tako prijazen, da nam je sam razkazoval in razlagal znamenitosti.

Na poti do Ljubljane smo se ustavili samo v Benetkah za nekaj ur. Ogled mesta, kopanje na Lidu, kosilo — in program našega romanja je bil končan. Odslej smo ostali do Ljubljane v vlaku, ki nas je srečno pripeljal domov.

Mladi romarji s svojim škofom na dvorišču v Castel Gandolfa.

Ob vsaki strani po en gardist papeževе švicarske garde.

V Castel Gandolfu

V CASTEL GANDOLFU

V vročih poletnih mesecih je ta mali kraj, ki leži v hribih blizu Rima, poln živahnosti. Odkar je sv. oče Pij XI. sklenil z italijansko vlado konkordat in preložil v to hribovsko mestece svojo poletno rezidenco, je postal Castel Gandolfo znan po vsem svetu. Iz vseh krajev prihajajo romarji semkaj, da se poklonijo Kristusovemu namestniku in nasledniku sv. Petra.

POLETNO BIVALIŠČE

V soboto 14. julija smo se tudi mi pridružili množici romarjev, ki so čakali na sprejem pri svetem očetu. Najprej smo si nekoliko ogledali naselbino in krasni razgled na temno zelene goré in Albansko jezero. Kdor se je pripeljal iz vročega Rima skozi valovito Kampanjo, na kateri komaj kje najdeš osvežujočo senco, bo razumel, zakaj si je papež izbral prav ta kraj med hladnimi gozdovi in nad krasnim jezerom za svojo poletno bivališče.

Vrata v grad so bila na stežaj odprta, toda čas avdience še ni prišel. Dva švicarska gardista v svojih slikovitih uniformah in s helebardami v rokah sta stražila vhod.

NA TRGU PRED GRADOM

Kadar je napovedana splošna avdienca pri sv. očetu, se glavni trg pred papeškim gradom razživi od množice romarjev, ki večkrat po ure in ure čakajo, da se jim dovoli vstop v palačo, ki obvladuje zgornji konec trga. Ta papežev grad, ki je še pred nedavnim zapuščen sameval, zre danes na pisano vrvenje vseh mogočih narodnosti, na vrvenje, ki se bo ob določeni uri usmerilo skozi glavna vrata v notranjost gradu.

POLJSKI DIJAKI

Šele čez dobro uro so začeli spuščati skupino za skupino na dvorišče palače. Tu smo prišli v stik z večjo skupino poljskih dijakov, ki so vsi uniformirani. Začeli smo se z njimi pogovarjati, pa smo morali žal ugotoviti, da oni našega jezika niti malo ne razumejo, čeprav smo mi poljščino vsaj nekoliko razumeli. In slednjič — kar je zelo čudno če se snideta Slovana — smo si morali pomagati z nemščino, ki je edini jezik, kar se jih v šoli učijo razen latinščine.

V SPREJEMNO DVORANO

Na dvorišču nam ni bilo treba dolgo čakati. Topot je prišla naša skupina prva na vrsto in peljali so nas v veliko dvorano v prvem nadstropju. Že takoj spočetka so naši skupini izkazali posebno pozornost s tem, da so nas po-

stavili tik ob papeškem prestolu. Hitro se je vsa dvorana napolnila in zbralo se je v njej več sto ljudi.

»IL SANTO PADRE!«

Pogovarjali smo se polglasno, ko nas je prekinil rezek klic:

»Il Santo Padre!«

Nekaj trenutkov je zavladal popoln molk. Ko pa smo zagledali v vratih sv. očeta, v nosilnici, belo oblečenega, so stotine navzočih vernikov vsak v svojem jeziku, pa vendar složno in enodušno, pozdravile svojega najvišjega duhovnega poglavarja na zemlji.

Sv. oče je stopil iz nosilnice, prijazno odzdravil in dal znamenje, da hoče govoriti.

SV. OČE GOVORI...

Vzkliki navdušenja so utihnili in sv. oče je z razločnim glasom spregovoril. V govoru je po vrsti pozdravil posamezne romarske skupine, pozdravil je najprej 76 parov novoporočencev, kar pomeni, je dejal, 76 novih krščanskih družin; pozdravil je romarsko skupino iz Velletrijske in 40 članic KA iz Bologne. Ob tej priliki je zopet poudaril, koliko mu je do KA, ki »stoji na vrhuncu Njegovih misli.«

GOVORI NAM

Ostali dve tretjini govora pa sta veljali romarski skupini slovenske dijaške Katoliške akcije, njenemu voditelju — škofu in naši domovini Jugoslaviji.

V popolnem molku je vsa dvorana poslušala papeževe besede, v katerih je izražal svoje veliko veselje, da je tudi v Jugoslaviji ustanovljena Katoliška akcija, ki si jo je ravno v naši domovini vedno tako želel. In še dalje je razodel svojo veliko očetovsko skrb in ljubezen za našo domovino in slednjič izrecno podelil svoj blagoslov tudi vsem navzočim mladcem in njihovi deželi.

SLOVENSKA PESEM

Ko je sveti oče po blagoslovu sedel v nosilnico, pa je znova vstal vihar navdušenja, ki ni poglel, ko so sv. očeta že odnesli iz dvorane. Polagoma pa je nad tem spontanim in neurejenim vzklikanjem zavladala slovenska pesem:

V prestol slave zmagovite
zemlje ljudstva se ozrite!

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Misijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).